

PORTRETT

«SKIKKELIG» KRISTELIG ARBEID ER IKKE BARE FORKYNNELSE OG VERBALE VITNESBYRD. DET KAN OGSÅ VÆRE:

Diakoni på et kjøpesenter

Av Arnold Lærum

I Lagunen, en av de store kjøpesentrene i Stor-Bergen, med en kundetilstrømming på omkring 100.000 i uken, er det opprettet et diakoni-tilbud til kundene ved senteret. Det hele er gjort mulig gjennom et samarbeid mellom Bispedømmerrådet i Bjørgvin og Lagunen A/S, ved adm. direktør Fredrick Schaefer.

En har valgt å kalle prosjektet Sesam – som betyr åpning, løsning og å rive ned stengsel. Sesam er også en oljerik plante, hvor selve avfallstoffet fra planten er næringsrik.

Vi ønsker at Sesam skal ha en god takhøyde, hvor folk kan komme inn – og få næring, sier prosjektleder og den eneste ansatte, Torill Hansen Kongsbakk. Vi håper å kunne gi næring i den livssituasjon menneskene er, og at de igjen skal gi den videre til sine medmennesker, føyer hun til.

Kirken må ut til folket

Hovedtanken er at kirken må ut til folket, og undertanken er at kirken må være i menneskenes livssituasjon.

Hvordan ser du på kombinasjonen mellom diakoni og det kommersielle aspektet?

Det er ikke noe motsetningsforhold her. Jeg ser ikke at kirken alene blir parten som skal representere det diakonale i prosjektet, og at Lagunens bidrag bare skal være av kommersiell art. Begge partene gikk sammen om formålsparagrafen, som er å gi omsorg, fellesskap og trivsel.

Det har lyktes veldig godt. Det er rundt 100.000 som benytter Lagunen i løpet av uken. Når det bare er en ansatt må virksomheten begrenses til visse målgrupper. Det er urealistisk å tro at en kan nå alle de 100.000.

Blant mange av disse gruppene finner en mange mennesker som søker sosial kontakt. Både blant barn, ungdom, småbarnsforeldre og eldre, er det mye ensomhet, og et stort sosialt behov. Det er mot disse målgruppene vi har konsentrert oss, forteller Torill Hansen Kongsbakk.

Jesu ansikt

Vi går nye veier og vil vise Jesu ansikt i møte med mennesker. En mor som har mistet et barn i krybbedød, trenger noen å gå

I STED FOR MEDMENNESKER

med henne et veistykke, uten at en skal snakke om åndelighet.

En møter mennesker som sier at de mangler det rette passord i kirkelige sammenheng. De har ingen ting mot evangeliet og at det står kristen litteratur, og kristne sangbøker i hyllene. Men en del mennesker har opplevelser som er negative i forhold til kirken. Derfor blir en søken etter kirken, for dem noe unaturlig – noe negativt.

For noen av disse er Sesam en mellomstasjon og en bro, som gir dem mot til å tore å møte kirken igjen.

Jesus møtte hele mennesket – hans forkynnelse kom ikke bare ut av hans munn i timelange taler: Jesu ansikt var ikke løsrivet fra hans kroppsspråk.

PORTRETT

Vi tenker ofte at skikkelig kristent arbeid er forbundet med verbal forkynnelse. Jesus så ikke den verbale forkynnelse som den eneste måten å forkynne på, sier Torill Hansen Kongsbakk.

Et sted som Sesam kan aldri bli noen erstatning for kirkens fellesskap eller gudstjenestefellesskap. Det kan vi aldri skape. Som en mellomstasjon kan vi være et steg på veien, understreker Torill Hansen Kongsbakk.

Vonde signaler

Hun forteller at hun møter folk som på et eller annet punkt i sin livssituasjon har opplevd vonde signaler i sitt møte med kirken – det har låst seg for dem.

Jeg er ikke sikker på at disse signalene var så vondt ment fra kirkens side, men så har opplevelsen de møtte satt seg fast. Da er det viktig at kirken også er representert på andre måter og steder enn i den tradisjonelle kirken. Når mennesker ikke kommer til kirken må kirken komme til dem, sier hun.

Praktisk forkynnelse

Vi tenker ofte at skikkelig kristent arbeid ofte er forbundet med en viss porsjon verbal forkynnelse, som andakt, Bibellesning osv. Slik vil veldig mange definere kristent arbeid, hevder Torill.

En 16 års gammel jente velger å bære barnet fram, hun er for-

latt av barnefaren og utstøtt av familien. Hun har ene omsorg for barnet som gråter dag og natt – dette er hennes livssituasjon. Så møter hun presten som confirmerte henne to år tidligere. Prestens invitasjon er rettet til den verbale forkynnelse. Med et klapp på skulderen, og et – kom til kirken på søndag. Denne invitasjonen, på dette stadiet, er fåfengt og lite nestekjærlig, understreker hun.

Jesus betjente hele mennesket. Presten skulle ha tenkt: «Du ser så sliten ut – er det lenge siden du sov? Du kan trenge en barnevakt». Ved å vise Jesu ansikt gjennom en slik praktisk forkynnelse, ville hun komme til gudstjenesten eller et ungdomsmøte. Hun ville tort å ta imot invitasjonen til kirken, fordi de hjalp henne.

Jesus så ikke den verbale forkynnelsen som den eneste måten å forkynne på. Han så den tørste og sultne og tenkte han vil gjøre noe med det, og ga mat til de 5000 i ørkenen.

Kirken er i Lagunen, ikke med verbal forkynnelse, men med praktisk kristendom. Det er ikke noe motsetningsforhold mellom

dem, mener Torill Hansen Kongsbakk.

Hvilke tanker gjør du deg når diakonien er løsrevet fra menighets- og gudstjeneste-sammenheng?

Lokalmenighetene er invitert til å samarbeide i dette prosjekt. Kirken er representert her, og kan være en støttespiller i menneskets hverdag. Det er et minus om vi ikke får kjennskap til lokalmenighetenes tilbud, understreker hun.

Lokalmenighetene viktig

Det er nødvendig med kontakt med lokalmenighetene, om noen for eksempel vil bli medlem av et kirkekor. Sesam blir haltende om vi ikke får kjennskap til de muligheter menighetene gir. Vi deler ut informasjonsmateriale om kirken i nærmiljøet.

Vi har startet opp et tensingkor med 50 medlemmer i samarbeid med Skjold menighet. Og en lørdag i måneden har vi et fast tilbud fra Sion i Blomsterdalen, som presenterer sitt budskap i sang og drama, sier Torill Hansen Kongsbakk.